ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 18ης Νοεμβρίου 2004 *

Στην υπόθεση C-126/03,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 20 Μαρτίου 2003,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον K. Wiedner, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από τον W.-D. Plessing, επικουρούμενο από τον H.-J. Prieß, Rechtsanwalt,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts και K. Schiemann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συνεδριάσεως της 26ης Μαΐου 2004,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 24ης Ιουνίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εφόσον η σύμβαση σχετικά με τη μεταφορά απορριμμάτων από τα σημεία

απορρίψεως στην Περιφέρεια του Donauwald (Γερμανία) μέχρι τον κεντρικό σταθμό θερμικής επεξεργασίας του Βορείου Μονάχου ανατέθηκε από τον Δήμο Μονάχου (Γερμανία) κατά παράβαση των διαδικαστικών κανόνων που προβλέπονται στο άρθρο 8 της οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ 1992, L 209, σ. 1), σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Το νομικό πλαίσιο

2 Σύμφωνα με το άρθρο 1, στοιχείο α΄, της οδηγίας 92/50, οι «δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών» είναι «συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας, συναπτόμενες εγγράφως μεταξύ ενός παρέχοντος υπηρεσίες και μιας αναθέτουσας αρχής» με εξαίρεση των απαριθμουμένων στα σημεία i έως και ix της διατάξεως αυτής συμβάσεων.

3 Σύμφωνα με το άρθρο 1, στοιχείο β΄, της ίδιας οδηγίας, ως «αναθέτουσες αρχές» θεωρούνται «το κράτος, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, οι οργανισμοί δημοσίου δικαίου, οι ενώσεις που αποτελούνται από έναν ή περισσότερους από τους παραπάνω οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή δημοσίου δικαίου».

4 Δυνάμει του άρθρου 8 της οδηγίας 92/50, «οι συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο υπηρεσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα I A συνάπτονται σύμφωνα με τις διατάξεις των τίτλων III έως VI».

5 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/50 ορίζει ότι «για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, οι αναθέτουσες αρχές εφαρμόζουν τις ανοικτές, κλειστές ή με διαπραγμάτευση διαδικασίες, όπως καθορίζονται αντιστοίχως στο άρθρο 1, στοιχεία δ΄, ε΄ και στ΄, της οδηγίας αυτής.

Τα πραγματικά περιστατικά και η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

6 Το 1997, ο Δήμος Μονάχου, έχων την εκμετάλλευση του κεντρικού σταθμού θερμικής επεξεργασίας του Βορείου Μονάχου, συνήψε σύμβαση με ιδιωτική επιχείρηση, την εταιρία Rethmann Entsorgungswirtschaft GmbH & Co. KG (στο εξής: Rethmann), δυνάμει της οποίας ανέλαβε την υποχρέωση να αναθέσει στην εταιρία αυτή τη μεταφορά απορριμμάτων από τα σημεία απορρίψεως μέχρι τον εν λόγω κεντρικό σταθμό, εάν του ανετίθετο η σύμβαση διαθέσεως απορριμμάτων της Περιφερείας Donauwald, η δε σύμβαση αυτή είχε αποτελέσει το αντικείμενο προσκλήσεως υποβολής προσφορών εκ μέρους της Abfallwirtschaftsgesellschaft Donau-Wald mbH (στο εξής: AWG Donau-Wald) στην οποία είχε απαντήσει ο Δήμος Μονάχου.

7 Μετά την ανάθεση της εν λόγω συμβάσεως στον Δήμο Μονάχου, ο Δήμος Μονάχου, σύμφωνα με τη συναφθείσα με τη Rethmann συμφωνία, ανέθεσε στη Rethmann τη μεταφορά απορριμμάτων, χωρίς, παρ' όλα αυτά, η ανάθεση της δραστηριότητας αυτής να αποτελέσει το αντικείμενο της προβλεπόμενης στην οδηγία 92/50 προσκλήσεως υποβολής προσφορών.

8 Στις 25 Ιουλίου 2001, η Επιτροπή, αφού κάλεσε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να υποβάλει παρατηρήσεις συναφώς, απηύθυνε στο εν λόγω κράτος μέλος αιτιολογημένη γνώμη, επισημαίνοντας ότι η σύμβαση μεταφοράς απορριμμάτων από τα σημεία απορρίψεως στην Περιφέρεια του Donauwald μέχρι τον κεντρικό σταθμό θερμικής επεξεργασίας του Βορείου Μονάχου (στο εξής: επίδικη σύμβαση) έπρεπε να έχει αποτελέσει το αντικείμενο προσκλήσεως υποβολής

προσφορών δημοσιευθείσας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σύμφωνα με την οδηγία 92/50. Η Επιτροπή κάλεσε το εν λόγω κράτος μέλος να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης αυτής γνώμης. Κατόπιν της από 30 Οκτωβρίου 2001 απαντήσεως των γερμανικών αρχών, με την οποία οι γερμανικές αρχές αμφισβήτησαν την παράβαση, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

Επί της προσφυγής

Επί της παραβάσεως

9 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Επιτροπή επικαλείται μία μόνον αιτίαση, η οποία αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, της οδηγίας 92/50, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, για τον λόγο ότι ο Δήμος Μονάχου δεν υπέβαλε την επίδικη σύμβαση σε πρόσκληση υποβολής προσφορών.

10 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 8 της οδηγίας 92/50, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, οι δημόσιες συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο υπηρεσίες απαριθμούμενες στο παράρτημα I Α πρέπει να συνάπτονται σύμφωνα με τις διατάξεις των τίτλων III έως VI της οδηγίας αυτής, κατ' εφαρμογήν ανοιχτής, κλειστής ή με διαπραγμάτευση διαδικασίας υπό την έννοια της εν λόγω οδηγίας.

11 Η έννοια των «δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών» καθορίζεται στο άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 92/50, σύμφωνα με το οποίο οι συμβάσεις αυτές είναι συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας, που συνάπτονται εγγράφως μεταξύ ενός παρέχοντος υπηρεσίες και μιας αναθέτουσας αρχής.

12 Η έννοια της «αναθέτουσας αρχής» καθορίζεται στο άρθρο 1, στοιχείο β', της οδηγίας 92/50, ως «το κράτος, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, οι οργανισμοί δημοσίου δικαίου, οι ενώσεις που αποτελούνται από έναν ή περισσότερους από τους παραπάνω οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης δημοσίου δικαίου».

13 Κατά συνέπεια, το άρθρο 8 της οδηγίας 92/50, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, στοιχεία α' και β', και 11, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας προβλέπει ότι οι συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας, που συνάπτονται εγγράφως μεταξύ ενός παρέχοντος υπηρεσίες και μιας αναθέτουσας αρχής πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο ανοιχτής, κλειστής ή με διαπραγμάτευση διαδικασίας υπό την έννοια της εν λόγω οδηγίας, εφόσον έχουν ως αντικείμενο υπηρεσίες απαριθμούμενες στο παράρτημα I Α της οδηγίας αυτής.

14 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η επίδικη σύμβαση είναι δημόσια σύμβαση υπό την έννοια των άρθρων 8 και 11 της οδηγίας 92/50, η οποία έπρεπε να συναφθεί σύμφωνα με τους τίτλους III έως VI της οδηγίας αυτής.

15 Πράγματι, η συναφθείσα μεταξύ του Δήμου Μονάχου και της Rethmann σύμβαση, δυνάμει της οποίας η εταιρία αυτή αναλαμβάνει να πραγματοποιήσει τη μεταφορά απορριμμάτων από τα σημεία απορρίψεως στην Περιφέρεια του Donauwald μέχρι τον κεντρικό σταθμό θερμικής επεξεργασίας του Βορείου Μονάχου, έχει ως αντικείμενο υπηρεσία εμπίπτουσα στο παράρτημα I Α της εν λόγω οδηγίας, παρεχόμενη από επιχείρηση σε οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης. Επομένως, πρόκειται για σύμβαση εξ επαχθούς αιτίας, συναφθείσα εγγράφως μεταξύ ενός παρέχοντος υπηρεσίες και μιας αναθέτουσας αρχής.

16 Συναφώς, η προβαλλόμενη από τη Γερμανική Κυβέρνηση επιχειρηματολογία για να μη χαρακτηρισθεί ως δημόσια σύμβαση η επίδικη σύμβαση υπό την έννοια των άρθρων 8 και 11 της οδηγίας 92/50 δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

17 Κατ' αρχάς, η Γερμανική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι, όσον αφορά την επίδικη σύμβαση, ο Δήμος Μονάχου δεν είναι «αναθέτουσα αρχή» υπό την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο β΄, της οδηγίας 92/50 και η σύμβαση αυτή δεν είναι «δημόσια σύμβαση» υπό την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α΄, της ίδιας οδηγίας. Σύμφωνα με την κυβέρνηση αυτή, η εν λόγω σύμβαση δεν εντάσσεται στο πλαίσιο δραστηριοτήτων γενικού συμφέροντος του Δήμου Μονάχου, αλλά στο πλαίσιο ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, σαφώς διακρινόμενης και υπαγόμενης στον ανταγωνισμό, δηλαδή στην εκμετάλλευση του κεντρικού σταθμού θερμικής επεξεργασίας του Βορείου Μονάχου.

18 Συναφώς, πρέπει να δοθεί απάντηση ότι σύμφωνα με το άρθρο 1, στοιχείο β΄, της οδηγίας 92/50, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοικήσεως είναι, εξ ορισμού, αναθέτουσες αρχές. Πάντως, από τη νομολογία προκύπτει ότι το άρθρο 1, στοιχείο α΄, της ίδιας οδηγίας δεν προβαίνει σε διάκριση μεταξύ των συμβάσεων που συνάπτονται από αναθέτουσα αρχή για την εκπλήρωση της αποστολής της ικανοποιήσεως των αναγκών γενικού συμφέροντος και των συμβάσεων που δεν έχουν σχέση με την αποστολή αυτή [βλ., κατ' αναλογία, ως προς την οδηγία 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199, σ. 54), την απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 1998, C-44/96, Mannesmann Anlagenbau Austria κ.λπ., Συλλογή 1998, σ. I-73, σκέψη 32]. Ομοίως, είναι αμελητέο το γεγονός ότι η αναθέτουσα αρχή σκοπεί να δράσει η ίδια ως παρέχων υπηρεσίες και η επίδικη σύμβαση σκοπεί, στο πλαίσιο αυτό, την ανάθεση με υπεργολαβία μέρους των δραστηριοτήτων σε τρίτο. Πράγματι, δεν αποκλείεται ότι η απόφαση της αναθέτουσας αρχής όσον αφορά την επιλογή του τρίτου αυτού στηρίζεται σε άλλες θεωρήσεις εκτός από οικονομικές. Επομένως, ανεξαρτήτως της φύσεως και του περιεχομένου της επίδικης συμβάσεως, η σύμβαση αυτή συνιστά «δημόσια σύμβαση» υπό την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α΄, της οδηγίας 92/50.

19 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι η δραστηριότητα μεταφοράς απορριμμάτων που διασφαλίζει η Rethmann αποτελεί, τελικώς, το αντικείμενο διπλής προσκλήσεως υποβολής προσφορών, αρκεί η επισήμανση ότι η δραστηριότητα αυτή εμπίπτει, πράγματι, σε δύο διαφορετικές δημόσιες συμβάσεις, δηλαδή τη σύμβαση που ανατέθηκε από τον Δήμο Μονάχου και την ανατεθείσα από την AWG Donau-Wald σύμβαση, που αφορά ευρύτερα την επεξεργασία απορριμμάτων της Περιφέρειας του Donauwald, οι οποίες πρέπει αμφότερες να αποτελέσουν το αντικείμενο υποβολής προσφορών, και επομένως η εφαρμογή της οδηγίας 92/50 οδηγεί στην υπαγωγή της παρεχομένης από τη Rethmann υπηρεσίας σε δύο διαδοχικές προσκλήσεις υποβολής προσφορών.

20 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι, στην προκειμένη περίπτωση, δεν χρησιμοποιήθηκαν δημόσιοι πόροι του Δήμου Μονάχου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η χρησιμοποίηση αυτή δεν συνιστά συστατικό στοιχείο της υπάρξεως ή μη δημοσίας συμβάσεως υπό την έννοια των άρθρων 8 και 11 της οδηγίας 92/50.

21 Περαιτέρω, η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, ως σύμβαση συναφθείσα για τους σκοπούς μεταπωλήσεως σε τρίτους, η επίδικη σύμβαση αποκλείεται του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 92/50 δυνάμει του άρθρου 1, στοιχείο α', ii, της οδηγίας αυτής, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, της τομεακής οδηγίας 93/38/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών (ΕΕ L 119, σ. 84). Συναφώς, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στην παράγραφο 34 των προτάσεών του, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 1, στοιχείο α', ii, της οδηγίας 92/50 αποκλείει του πεδίου εφαρμογής της τις συμβάσεις που συνάπτονται στους τομείς που αφορά η οδηγία 93/38, διότι ο κοινοτικός νομοθέτης θέλησε οι εν λόγω συμβάσεις να καλύπτονται μόνο με την τελευταία αυτή οδηγία. Επομένως, η προβλεπόμενη στο άρθρο 7 της τομεακής οδηγίας 93/38 εξαιρέσεως τυγχάνει εφαρμογής μόνο στην υποθετική περίπτωση που η επίδικη σύμβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής. Πάντως, καθόσον η σύμβαση αυτή δεν εμπίπτει στις δραστηριότητες που σκοπεί το άρθρο 2, παράγραφος 2, της τομεακής οδηγίας 93/38, η προβλεπόμενη στο άρθρο 7 της ίδιας αυτής οδηγίας εξαίρεση δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής εν προκειμένω.

22 Επιπλέον, η Γερμανική Κυβέρνηση προβάλλει ότι ήταν αδύνατον, στην πράξη, να συναφθεί η επίδικη σύμβαση σύμφωνα με τους τίτλους III έως VI της οδηγίας 92/50 καθόσον ο Δήμος Μονάχου, για να δικαιολογήσει την τεχνική του ικανότητα υπό την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 2, στοιχεία γ΄ και η΄ της οδηγίας αυτής κατά τη διαδικασία της κινηθείσας από την AWG Donau-Wald προσκλήσεως υποβολής προσφορών, έπρεπε να κοινοποιήσει, κατά την κατάθεση της προσφοράς του, το όνομα του υπεργολάβου. Συναφώς, είναι αληθές ότι εναπόκειται στον παρέχοντα υπηρεσίες, ο οποίος προτίθεται να γνωστοποιήσει τις ικανότητες οργανισμών ή επιχειρήσεων με τις οποίες συνδέεται άμεσα ή έμμεσα, να αποδείξει, προκειμένου να γίνει δεκτή η συμμετοχή του στη διαδικασία υποβολής προσφορών, ότι μπορεί πράγματι να διαθέτει τα μέσα των εν λόγω οργανισμών ή επιχειρήσεων που του είναι αναγκαία για την εκπλήρωση της συμβάσεως, τα οποία όμως δεν του ανήκουν (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 2ας Δεκεμβρίου 1999, C-176/98, Holst Italia, Συλλογή 1999, σ. I-8607, σκέψη 29· και της 12ης Ιουλίου 2001, C-399/98, Ordine degli Architetti κ.λπ., Συλλογή 2001, σ. I-5409, σκέψη 92, και της 18ης Μαρτίου 2004, C-314/01, Siemens και ARGE Telecom, Συλλογή 2004, σ. I-2549, σκέψη 44). Πάντως, εν προκειμένω, εν πάση περιπτώσει, ο Δήμος Μονάχου είχε τη δυνατότητα να ακολουθήσει ταχεία κλειστή διαδικασία υπό την έννοια του άρθρου 20 της οδηγίας 92/50 μεταξύ της κινήσεως της προσκλήσεως υποβολής προσφορών και της καταθέσεως της προσφοράς του.

23 Η Γερμανική Κυβέρνηση επισημαίνει ότι η επίδικη σύμβαση μπορούσε, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 92/50, να συναφθεί μέσω διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως της συμβάσεως. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, ως παρέκκλιση από τους κανόνες που σκοπούν να διασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα των αναγνωριζομένων από τη Συνθήκη ΕΚ δικαιωμάτων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/50 πρέπει να αποτελεί το αντικείμενο αυστηράς ερμηνείας και το βάρος αποδείξεως περί του ότι συντρέχουν όντως οι έκτακτες περιστάσεις που δικαιολογούν την απόκλιση το φέρει εκείνος ο οποίος τις επικαλείται (βλ., την απόφαση της 10ης Απριλίου 2003, C-20/01 και C-28/01, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 2003, σ. I-3609, σκέψη 58). Επομένως, η εφαρμογή του εν λόγω άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο δ΄, εξαρτάται από τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις. Η εν λόγω εφαρμογή προϋποθέτει την ύπαρξη απροβλέπτου γεγονότος, επιτακτικά επείγουσα ανάγκη μη συμβιβαζόμενη με τις προθεσμίες που προβλέπονται για τις άλλες διαδικασίες και αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του απροβλέπτου γεγονότος και της επιτακτικής ανάγκης που προκύπτει εξ αυτού [βλ., όσον αφορά την οδηγία 71/305/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου

1971, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 7), αποφάσεις της 2ας Αυγούστου 1993, C-107/92, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1993, σ. I-4655, σκέψη 12, και της 28ης Μαρτίου 1996, C-318/94, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 1996, σ. I-1949, σκέψη 14]. Εν προκειμένω, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 22 της παρούσας αποφάσεως, ο Δήμος Μονάχου μπορούσε να ακολουθήσει ταχεία κλειστή διαδικασία (βλ., όσον αφορά την οδηγία 71/305, αποφάσεις της 18ης Μαρτίου 1992, C-24/91, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 1992, σ. I-1989, σκέψη 14, και Επιτροπή κατά Ιταλίας, προπαρατέθηκε, σκέψη 13). Επομένως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν απέδειξε ότι συνέτρεχε κατάσταση επιτακτικά επείγουσας ανάγκης.

24 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εφόσον η σύμβαση μεταφοράς απορριμμάτων από τα σημεία απορρίψεως της Περιφερείας του Donauwald μέχρι τον κεντρικό σταθμό θερμικής επεξεργασίας του Βορείου Μονάχου ανατέθηκε από τον Δήμο Μονάχου κατά παράβαση των διαδικαστικών κανόνων που προβλέπονται στο άρθρο 8 της οδηγίας 92/50, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Επί των συνεπειών αποφάσεως διαπιστώνουσας παράβαση

25 Η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, στην υποθετική περίπτωση που διαπιστωθεί παράβαση, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θα αναγκαστεί να καταγγείλει την ήδη συναφθείσα σύμβαση.

26 Συναφώς, αρκεί η απάντηση ότι, μολονότι, στο πλαίσιο διαδικασίας λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, το Δικαστήριο υποχρεούται μόνο να διαπιστώσει ότι παραβιάστηκε διάταξη του κοινοτικού δικαίου, από το άρθρο 228, παράγραφος 1, ΕΚ προκύπτει ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος υποχρεούται να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

27 Δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αν υπήρξε συναφές αίτημα. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) **Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εφόσον η σύμβαση μεταφοράς απορριμμάτων από τα σημεία απορρίψεως στην Περιφέρεια του Donauwald μέχρι τον κεντρικό σταθμό θερμικής επεξεργασίας του Βορείου Μονάχου ανατέθηκε από τον Δήμο Μονάχου κατά παράβαση των διαδικαστικών κανόνων που προβλέπονται στο άρθρο 8 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.**

2) **Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)